ప్రణాళికలు.. సంక్షేమ రంగానికి ప్రాధాన్యం

9,10,11 ప్రణాళికలను పరిశీలిస్తే స్థూలంగా... విద్య, ఆరోగ్యం, ఉపాధి లాంటిసంక్షేమ రంగాలకు పెద్దపీట వేశారు. అంతేకాకుండా అన్ని గ్రామాలకు తాగు నీటి వసతి, టెలిఫోన్ సౌకర్యం.. దారిద్ర్య రేఖ దిగువన నివసించే కుటుంబాలకు విద్యుత్ సౌకర్యం, జనాభా నియంత్రణ.. వంటి వాటికి కూడా ప్రాధాన్యతనిచ్చారు..

9వ ప్రణాళిక (1997-2002):

రాబోయే సంవత్సరాల్లో ఆర్థికాభివృద్ధి సాధనలో భాగంగా ఆర్థిక వనరులను అభిలషణీయ స్థాయిలో వినియోగించుకోవాలనే లక్ష్యంతో ప్రభుత్వం ఈ ప్రణాళికను రూపొందించింది. పేదరిక నిర్మూలనపై ప్రత్యేక దృష్టి సారించడం ద్వారా సాంఘిక రంగానికి ప్రభుత్వ సహాయాన్ని పెంచాల్సిన అవసరాన్ని ప్రణాళికా రచయితలు గుర్తించారు. సామాజిక న్యాయం, సమానత్వంతో కూడిన వృద్ధి ఈ ప్రణాళిక లక్ష్యం. మొత్తం పెట్టుబడి రూ.22,05,000 కోట్లుగా నిర్ణయించారు. దీనిలో ప్రభుత్వరంగ పెట్టుబడి రూ.8,59,200 కోట్లు. ఇందులో కేంద్ర స్థూల బడ్జెటరీ మద్దతు రూ.3,74,000 కోట్లు. ప్రభుత్వరంగ సంస్థల వనరులు రూ. 2,90,000 కోట్లు, కాగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల వనరులు రూ. 1,95,000 కోట్లు.

లక్ష్యాలు :

- త్వరితగతిన పారిశ్రామికీకరణ సాధించడం.
- ధరల స్థిరీకరణ.
- అందరికీ ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించడం.
- జనాభా పెరుగుదలను నియంత్రించడం.
- ఆహార ఉత్పత్తిలో స్వయంసమృద్ధి సాధించడం.
- ఉత్పాదక ఉద్యోగిత పెంపునకు వ్యవసాయం, గ్రామీణాభివృద్ధికి ప్రాధాన్యం.
- ఆహార భద్రత కల్పించడం.
- పేదరికాన్ని తగ్గించడం.
- పంచాయతీరాజ్ సంస్థలు, సహకార సంఘాలు, స్వయం సహాయక బృందాల అభివృద్ధికి ప్రోత్సాహమివ్వడం.
- వార్షిక వృద్ధి రేటు 6.5 శాతం సాధించడం.

ఫలితాలు :

ఈ ప్రణాళికలో నిర్దేశిత వృద్ధిలక్ష్యం 6.5 శాతం కాగా.. 5.4 శాతం సాధించాం. వ్యవసాయం, తయారీ రంగంలో వృద్ధిరేటు తగ్గగా సేవా రంగంలో కొంతమేరకు పెరిగింది. సుమారు మూడేళ్లు వాతావరణ

పరిస్థితులు అనుకూలించకపోవడం వ్యవసాయ రంగంలో తగ్గుదలకు కారణం. 1997లో ఆసియా దేశాల సంక్షోభం, ప్రపంచ ఆర్థిక వృద్ధి మందగించడం, 1997-2000 మధ్య వ్యవసాయరంగంలో వృద్ధి లేక పోవడం వల్ల పారి శ్రామిక ఉత్పత్తులకు డిమాండ్ తగ్గింది. ఒరిస్సాలో తుఫాన్, గుజరాత్‌లో భూకంపం, కార్గిల్ యుద్ధం కారణంగా మొత్తం పెట్టుబడి నుంచి వనరుల బదలాయింపు వల్ల వృద్ధిరేటు మందగించింది. మార్కెట్ ధరల వద్ద స్థూల దేశీయోత్పత్తిలో పెట్టుబడి రేటు 24.2 శాతం కాగా పొదుపు రేటు 23.3 శాతంగా నమోదైంది. పొదుపు రేటు కంటే పెట్టుబడి రేటు ఎక్కువైనందువల్ల కరెంట్ అంకౌట్‌లో లోటు జీడీపీలో 0.9 శాతంగా ఉంది. 2001-02లో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ఉమ్మడి ద్రవ్యలోటు జీడీపీలో 8.7 శాతానికి పెరిగింది. ఈ ప్రణాళికలో చెల్లింపుల శేషంలో స్థితి మెరుగైంది. ఎగుమతుల వృద్ధి లక్ష్యం 11.8శాతం కాగా.. 5.6శాతం మేర పెరుగుదల నమోదయింది. దిగుమతుల వృద్ధి లక్ష్యం 10.8 శాతం కాగా.. 4.1 శాతం మేర పెరిగాయి. ముఖ్యంగా తయారీ రంగంలో సామర్థ్య వినియోగం తగ్గింది. ఉన్నత, సాంకేతిక విద్యకు సంబంధించి అనేక యూనివర్సిటీలు ఏర్పాటు చేశారు. ప్రధానమంత్రి సూచించిన ప్రాధాన్యతలకనుగుణంగా రూపొందించిన Special Action Planను ఈ ప్రణాళిక ప్రత్యేక లక్షణంగా పేర్కొనవచ్చు. ఇది ఆహారం,వ్యవ సాయం, భౌతిక అవస్థాపన, ఆరోగ్యం, విద్య, తాగు నీరు, ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ, నీటివనరులకు ప్రాధాన్య మిస్తుంది.

10వ ప్రణాళిక (2002-07) :

ఈ ప్రణాళిక స్థూల దేశీయోత్పత్తిలో వార్షిక వృద్ధి రేటు 8 శాతం సాధించాలని లక్ష్యంగా నిర్దేశించుకుంది. మొత్తం ప్రణాళికా పెట్టుబడి రూ. 15,92,300 కోట్లు. ఇందులో కేంద్ర వాటా రూ. 9,21,291 కోట్లు. రాష్ట్రాలు, కేంద్రపాలిత ప్రాంతాల వాటా రూ. 6,71,009 కోట్లు.

లక్ష్యాలు :

- 2007 నాటికి అక్షరాస్యత, వేతన రేటులో స్త్రీ, పురుషుల మధ్య వ్యత్యాసాన్ని తగ్గించాలి.
- ఐదేళ్లలో 50 మిలియన్ల ఉద్యోగాలు కల్పించడం, ఏడాదికి కోటి

మందికి ఉపాధి.

- వ్యవసాయ, అనుబంధరంగాల వృద్ధిలక్ష్యం 3.97 శాతం
- తయారీ రంగ వృద్ధి లక్ష్యం 9.82 శాతం.
- 2007 నాటికి అక్షరాస్యత రేటును 75 శాతానికి పెంచడం.
- 2012 నాటికి తలసరి ఆదాయాన్ని రెట్టింపు చేయడం.
- అన్ని గ్రామాలకు తాగునీటి సౌకర్యం.
- 1999-2000లో శిశు మరణాల రేటు ప్రతి వెయ్యి జననాలకు 72 కాగా.. దీనిని 2007 నాటికి 45కు తగ్గించడం.
- 2007 నాటికి మొత్తం భూ విస్తీర్ణంలో 25 శాతం అటవీ విస్తీర్ణం సాధించడం.
- జనాభా వృద్ధి 2001-2011 లోపు 16.2 శాతం ఉండేలా చూడడం.
- 2003 నాటికి పిల్లలందరిని పాఠశాలల్లో చేర్పించి 2007 నాటికి వారు ఐదేళ్ల పాఠశాల విద్య పూర్తిచేసేలా చూడడం.
- శ్రామిక శక్తికి అదనంగా తోడయ్యేవారికి లాభదాయ కమైన, అధిక నాణ్యత గల ఉపాధి అందించడం.

ఫలితాలు :

ఈ ప్రణాళికలో స్థూల దేశీయోత్పత్తి వృద్ధిరేటు 7.8 శాతంగా నమోదైంది. రవాణా, సమాచారరంగాల్లో అత్యధికంగా 15.3 శాతం వృద్ధి నమోదయింది. వ్యవసాయం, అనుబంధరంగాలు 2.5 శాతం, తయారీ రంగం 8.6 శాతం, నిర్మాణరంగం 12 శాతం వృద్ధిని సాధించాయి. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో దారి ద్ర్యరేఖకు దిగువన నివసించే కుటుంబంలో ఒకరికి సంవత్స రంలో 100 రోజుల ఉపాధి కల్పన ధ్యేయంగా 'జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధి హామీ చట్టాన్ని' తీసుకువచ్చారు. పనిచేసే ఆసక్తి, సామర్థ్యమున్న అందరికీ తర్వాత కాలంలో ఈ పథకాన్ని విస్త రించారు. స్థూల దేశీయ పొదుపు 2002-03లో జీడీపీలో 26.4 శాతం నుంచి 2006-07లో 34.8శాతానికి పెరిగింది. దేశీయ పొదుపు సగటు జీడీపీలో 31.4 శాతం. ఈ ప్రణాళికలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు మారిషస్, అమెరికా, యు.కె.ల నుంచి ఎక్కువగా వచ్చాయి. ముఖ్యం గా తయారీ రంగం, ఫైనాన్షియల్ సర్వీసులు, బ్యాంకింగ్ సర్వీసులు, ఐటీసర్వీసులు, నిర్మాణరంగం ఎక్కువగా విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడు లను ఆకర్షించాయి.

11వ ప్రణాళిక (2007-2012):

లక్ష్యాలు :

● ఆదాయం, పేదరికం

- జీడీపీ వృద్ధిరేటు లక్ష్యం 9 శాతం(2016-17 నాటికి తలసరి ఆదాయం రెట్టింపు చేయాలంటే 12వ ప్రణాళికలో జీడీపీ వృద్ధి 10 శాతం ఉండాలి).
- వ్యవసాయ రంగ వృద్ధిలక్ష్యం 4 శాతం.
- 70 మిలియన్ల మందికి కొత్తగా ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించడం.
- విద్యావంతుల్లో నిరుద్యోగం 5 శాతం కంటే తక్కువ ఉండాలి.
- సుశిక్షితులు కాని శ్రామికుల వాస్తవిక వేతన రేటు 20 శాతం మేర పెంచాలి.
- జనాభా నిష్పత్తి ఆధారంగా లెక్కించిన వినియోగ పేదరికాన్ని 10 శాతం తగ్గించాలి.

● విద్య

- ప్రాథమిక విద్యలో Dropout rateను 2011-12నాటికి 20 శాతా నికి తగ్గించాలి.(ఇది 2003-04లో 52.2శాతం).
- 7 ఏళ్ల పైనున్న వారిలో అక్షరాస్యత రేటును 85 శాతానికి పెంచాలి.
- స్త్రీ,పురుషుల మధ్య అక్షరాస్యత వ్యత్యాసాన్ని 10 శాతం తగ్గించాలి.
- ప్రణాళిక పూర్తయ్యేనాటికి ఉన్నత విద్యనభ్యసించే వారి ప్రస్తుత శాతం 10. దీన్ని 15 శాతానికి పెంచాలి.

● ఆరోగ్యం

- ప్రతి వెయ్యి జననాలకు శిశుమరణాల రేటు 28, ప్రసూతి మరణాల నిష్పత్తి 1కి తగ్గించాలి.
- మొత్తం సంతానసాఫల్యత రేటును 2.1కి తగ్గించాలి.
- 2009 నాటికి అందరికి శుభ్రమైన తాగునీరు అందించాలి.
- ప్రణాళికాంతానికి పౌష్టికాహార లోపంతో ఇబ్బంది పడుతున్న 0-3 వయోవర్గంలోని పిల్లలు, రక్తహీనతతో బాధ పడుతున్న మహిళలు, బాలికల శాతాన్ని సగానికి తగ్గించాలి.

● మహిళలు, పిల్లలు

- 0-6 వయోవర్గానికి సంబంధించి లింగనిష్పత్తి 2011-12 నాటికి 935, 2016-17 నాటికి 950కు పెంచాలి.
- ప్రభుత్వ పథకాల లబ్ధిదారుల్లో 33 శాతం మహిళలు, బాలికలు ఉండాలి.
- ఎటువంటి నిర్భందం లేకుండా సురక్షితమైన బాల్యాన్ని పిల్లలందరూ అనుభవించాలి.

● మౌలిక సౌకర్యాలు

- 2009 నాటికి అన్ని గ్రామాలకు, దారిద్ర్య రేఖ దిగువన ఉన్న అన్ని కుటుంబాలకు విద్యుత్ సౌకర్యం కల్పించాలి.
- నవంబర్ 2007 నాటికి అన్ని గ్రామాలకు టెలిఫోన్ సౌకర్యం, 2012 నాటికి బ్రాడ్‌బాండ్ కనెక్టివిటీ కల్పించాలి.
- 2009 నాటికి 1000 మంది, ఆపైన జనాభా ఉన్న అన్ని హాబిటేషన్‌లకు, 500 జనాభా కలిగిన పర్వత, ట్రైబల్ ప్రాంతాలకు రోడ్ల సౌకర్యం.
- 2012 నాటికి అందరికి నివేశనా స్థలాలు (house sites) కల్పించాలి. 2016-17 నాటికి గ్రామీణ పేదలందరి గృహనిర్మాణానికి తోడ్పాటునందించాలి.

ముఖ్యాంశాలు :

- సామాజిక న్యాయం, సమానత్వంతో కూడిన వృద్ధి 9వ ప్రణాళిక లక్ష్యం.
- IRDP, TRYSEM, డ్వాక్రాలను 'స్వర్ణజయంతి గ్రామ స్వరోజ్‌గార్ యోజన'లో విలీనం చేశారు.
- పట్టణ ప్రాంతాల్లో మురికి వాడల్లో నివసించే వారికి గృహవసతి కల్పించడం 'వాల్మీకి అంబేద్కర్ ఆవాస్ యోజన' లక్ష్యం.
- జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకం 2006 ఫిబ్రవరి 2న ప్రారంభించారు.
- నెహ్రూ రోజ్‌గార్ యోజన పట్టణ వేతన ఉపాధి పథకం
- వ్యవసాయ విధానం ప్రకారం వ్యవసాయ రంగ వృద్ధి లక్ష్యం 4 శాతం.